

Sygn. akt VIII Gz 328/17

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Patrycja Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2017 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

przeciwko K. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 24 kwietnia 2017 roku, sygn. akt XI GNc 8/17

postanawia:

I. oddalić zażalenie,

II. zasądzić od pozwanej K. M. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. kwotę 120,00 zł (stu dwudziestu złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Rejonowy S.- Centrum w S. odrzucił sprzeciw pozwanej K. M. od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 stycznia 2017 roku. Sąd przyjął, iż pozwana nie uzupełniła braku formalnego sprzeciwu.

Sąd wskazał, że w dniu 10 stycznia 2017 roku został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pełnomocnik pozwanej (jej mąż) złożył sprzeciw. Sprzeciw obarczony był brakami. Wobec tego wezwano pełnomocnika pozwanej do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu poprzez podpisanie sprzeciwu, złożenie pełnomocnictwa w oryginale lub notarialnie poświadczonej kopii oraz wykazanie, że pełnomocnik należy do kręgu osób wymienionych w art. 87 k.p.c..

Sąd podał, że w odpowiedzi na zobowiązanie pełnomocnik pozwanej nadesłał podpisany sprzeciw oraz kopię aktu małżeństwa, nie złożył jednak pełnomocnictwa w oryginale lub notarialnie poświadczonej kopii lecz pełnomocnictwo poświadczone za zgodność przez radcę prawnego.

Sąd powołał przepis art. 89 §1 k.p.c. i wskazał, że radca prawny może poświadczyć odpis pełnomocnictwa udzielonego jemu, a nie udzielonego innej osobie, jak w niniejszej sprawie. Z tego względu pełnomocnikowi pozwanej jasno wskazano w zarządzeniu, że pełnomocnictwo należy złożyć w oryginale lub kopii poświadczonej notarialnie.

Sąd uznał, że wszystkie wskazane w zarządzeniu braki nie zostały usunięte i na podstawie art. 504 §1 k.p.c. sprzeciw odrzucił.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła pozwana. Pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Pełnomocnik pozwanej wskazał, że uwierzytelnienie przez Pana mecenasa kopii notarialnego pełnomocnictwa wskazuje, że Pan mecenas przed dokonaniem uwierzytelnienia widział i zapoznał się z oryginałem notarialnego pełnomocnictwa. Dodatkowo wskazano, że intencją pełnomocnika o przesłaniu na żądanie Sądu uwierzytelnionej kopii notarialnego pełnomocnictwa przez Pana mecenasa był fakt, że opłata za kopię pełnomocnictwa poświadczoną notarialnie nie jest mała, a kopia pełnomocnictwa zawiera wszystkie oznaczenia i pieczęci notariusza potwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa P. M..

Powódka złożyła odpowiedź na zażalenie wnosząc o oddalenie zażalenia i zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania wywołanych zażaleniem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej okazało się nieuzasadnione.

Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie odrzucając sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty zastosował art. 504 §1 k.p.c., stojąc na stanowisku, że pozwana nie uzupełniła braku formalnego sprzeciwu poprzez złożenie prawidłowego pełnomocnictwa procesowego (oryginału lub notarialnie poświadczonej kopii). Zgodnie z powołanym przepisem Sąd odrzuca bowiem sprzeciw wniesiony po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalny, jak również sprzeciw, którego braków pozwany nie usunął w terminie.

Z materiału sprawy wynika, że zarządzeniem z dnia 7 marca 2017 roku, doręczonym pełnomocnikowi pozwanej P. M. w dniu 4 kwietnia 2017 roku, pełnomocnik został wezwany do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu, m.in. poprzez złożenie pełnomocnictwa w oryginale lub notarialnie poświadczonej kopii. W określonym przez Sąd terminie pozwany nadesłał kserokopię pełnomocnictwa notarialnego poświadczoną za zgodność z oryginałem przez adwokata S. H..

W ocenie Sądu Okręgowego skarżąca nie ma racji twierdząc, że uczyniła zadość wezwaniu Sądu Rejonowego i istnieją podstawy do uchylenia zaskarżonego postanowienia. Zgodnie z art. 89 § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od 3 maja 2012 roku (nadany ustawą z dnia 16 września 2011 roku – Dz. U. Nr 233, poz. 1381) pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej (...). Z kolei w myśl art. 126 § 3 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć pełnomocnictwo, jeżeli pismo wnoszone jest przez pełnomocnika, który przedtem pełnomocnictwa nie złożył.

Bezspornym było, że Sąd pierwszej instancji wezwał skarżącą do uzupełnienia braków jej sprzeciwu przez złożenie w terminie tygodnia oryginału dokumentu pełnomocnictwa lub notarialnie poświadczonej kopii a w wyznaczonym terminie pełnomocnik pozwanej braku tego nie usunął (gdyż przedłożył kserokopię pełnomocnictwa notarialnego poświadczoną za zgodność z oryginałem przez adwokata). Skierowane do strony wezwanie do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu było zaś uzasadnione w świetle jednoznacznego brzmienia powołanego art. 89 § 1 zd. 1 k.p.c.

Sąd pierwszej instancji trafnie przywołał art. 89 §1 zd.2 k.p.c. wskazując, że profesjonalny pełnomocnik nie mógł dokonać uwierzytelnienia odpisu pełnomocnictwa udzielonego innej osobie.

Stąd uznać należało, że pełnomocnik pozwanej po wezwaniu, składając kserokopię pełnomocnictwa uwierzytelnioną za zgodność z oryginałem przez adwokata, nie uzupełnił braku formalnego sprzeciwu. Sąd Rejonowy, w chwili wydawania zaskarżonego postanowienia nie dysponował więc prawidłowym pełnomocnictwem. Zaistniały zatem podstawy do odrzucenia sprzeciwu.

Podkreślić ponadto należy, że zarządzenie skierowane do pełnomocnika pozwanej, wyzywające do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu zostało jasno i precyzyjnie sformułowane. Pełnomocnik został zobowiązany do złożenia oryginału pełnomocnictwa lub notarialnie poświadczonej kserokopii.

W związku z tym na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak na wstępie.

O kosztach postępowania zażaleniowego należało orzec na podstawie §10 ust.2 pkt 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokacie (Dz.U. z 2015 roku, poz.1800), przy uwzględnieniu stawek ustalonych rozporządzeniem z dnia 3 października 2016 roku zmieniającym rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2016 roku, poz. 1668).

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)